

"ถ้าเจ้าท้อใจในวันเคราะห์ร้ายกำลังของเจ้าก็น้อย"

เขียนโดย Administrator

วันจันทร์ที่ 14 มิถุนายน 2010 เวลา 23:17 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:45 น.

"ถ้าเจ้าท้อใจในวันเคราะห์ร้ายกำลังของเจ้าก็น้อย"

โดย : ชุนโร

ทำดีเสมอตัวแต่พอทำชั่วถูกวางเพลิง เป็นถ้อยคำของเพื่อนผม เธอระบายราวกับหมดเรี่ยวหมดแรง เป็นถึงผู้นำเคยมีพลังกำลังเหมือนราวกับว่าจะยกคอกยสุเทพไปวางที่อ่าวไทยประมาณนั้น แต่วันนี้อาจารย์นั่งตาละห้อยเหมือนถูกวางเพลิงที่บ้านอย่างนั้นแหละ ผมก็ได้แต่มองและเข้าไปหนุนใจว่านายรู้สึกอย่างไร... บอกเราได้นะผมบอกเขา แต่เขาแน่นิ่งมากๆ เหมือนกับว่าฟังสูญเสียภรรยาไปหยกๆ 3 วันผ่านไปผมก็เริ่มรู้และพอทราบมาว่า เพื่อนของผมเหนื่อยท้อล้ากับระบบ กับทีมงาน กับคนที่สร้างขึ้นม ล้มเหลวๆๆ เขาระบายออกมาหมดเปลือก

ทำดีเสมอตัว ทำชั่วถูกโจมตี เขาก็เริ่มระบายออกมาเรื่อยๆ คนเราก็นั้นแหละประเทศชาติล้มละลายเพื่อคนดีท้อใจ คนชั่วไม่ได้ท้อใจแต่ยิ่งกล้ามากำลังเพิ่มขึ้น

มีคนจำนวนไม่น้อยที่เคยเป็นประจูดะเงียงส่งสว่างเจิดจ้า ทำงานเพื่อคนอื่นและสังคมส่วนร่วม ทุ่มเทชีวิตเพื่อคนอื่นๆมาตลอดครึ่งชีวิต ทำงานหนักมากเป็นหลักในพันธกิจต่างๆ ยืนอยู่ในระดับแนวหน้า แต่แล้วก็เริ่มพิจารณาตัวเอง ถดถอย เดินถอยหลังเข้าคลองเพื่อตั้งหลักใหม่ และหยุดการรับใช้ทุกรูปแบบหมดไฟที่จะเดินต่อไป จึงนับว่าเป็นเหตุการณ์ที่เจ็บปวดและแสนยากลำบากของเหล่าบรรดาคนที่เคยมีไฟ คนที่จริงจังกับการรับใช้นับวันเราก็เริ่มเห็นคนที่มีศักยภาพสูงหันไปดูแลใจรักชาติจิตใจของตัวเอง เพราะทนบาดแผลไม่ไหว งานที่หนัก ภาระที่แบกรับไม่ไหว ขาดคนสนับสนุนขาดคนเข้าใจ ขาดคนคอยอธิษฐานเมื่อ ถูกจับตามองในการดำเนินชีวิต ในการดำเนินพันธกิจ หลายคนยังคงตกอยู่ในสภาพเช่นนี้อยู่ ขาดกำลังใจและเต็มไปด้วยสารพัดปัญหาประดังโหมใส่ดูจดังสีนามิที่ภูเก็ท นับวันผู้นำ และคนที่เคยมีไฟทยอยพับเสื่อกลับบ้าน และหยุดนิมิตทั้งหมดคิดเพียงหาห้องเช่าเพื่อพักใจพักกายเล็กๆก็พอแล้ว อยู่กับครอบครัว และลูกๆเพื่อสบายใจ ปิดโทรศัพท์ต่างๆทั้งหมด ปิดตัวออกจากผู้คนไม่ใช่เพราะเขาแก้ไขปัญหามาไม่ได้ แต่อาจจะเพราะว่าสิ่งที่เขาแบกรับอยู่หนักเกินกว่ากำลังน้อยๆของเขาจะสู้ไหวอาจจะเป็นไปได้ว่าในชีวิตของเขาขาดคนคอยอยู่เบื้องหลังที่ดี สำหรับคนที่เคยมีพลังกำลังในการรับใช้ แต่แล้ววันนี้รู้สึกยากลำบาก และหมดกำลังถึงเวลาวันนี้คงต้องพักผ่อนจริงๆ ปิดมือถือและหามุมสงบๆ และใช้เวลากับพระเจ้าเหมือนกับเอลียาห์ และผู้นำอีกหลายๆคนกระทำไม่ดีสำหรับการที่จะพยายามกักพันหนเอา ปัญหาหลายๆอย่างบางทีก็แก้ไขไม่ได้เลย ตลอดชีวิตแม้ท่านจะอยู่ต่อสู้อุบัติภัยกับมันอีก100ปีบางปัญหาที่จะไม่สามารถแก้ไขได้ บางปัญหาที่ต้องรอคอยเวลาของมันเอง บางทีชีวิตของเราอาจจะระบืออะไรที่หนักเกินไปหาใครสักคนระบายแบ่งเบาภาระใจที่หนักอยู่นั้น คนที่คิดว่าไว้วางใจได้....

บางเวลาที่ถูกคนคาดหวังสูง และเมื่อวันเวลาผ่านไป3-4ปี พวกเขาอาจจะไม่เห็น หรือไม่พยายามที่จะเข้าใจ ก็เลยเกิดปัญหาคาใจ เกิดคำถามเกี่ยวกับชีวิตของท่านจริงที่ว่าท่านไม่อาจจะห้ามคนให้คิดอะไรๆเป็นอย่างไร เราก็คือเรา แต่ชีวิตของคนเราที่เป็นผู้นำ หรืออยู่ในระดับผู้นำคน ในจุดที่ต้องรับผิดชอบงานต่างๆที่ใหญ่ๆมักจะมีคนแอบมองดูชีวิตของเราโดยที่เราไม่รู้ตัว ดังนั้นในการทำงานก็ต้องทำงานเหมือนกับมีคนแอบมองดูอยู่ ตั้งใจทำงานอย่างหมดใจทำแล้วแต่มันไม่ได้ตามที่เรที่ตั้งเป้าหมายไว้ ก็อย่าไปเสียอกเสียใจเกินไป สู้ต่อไป และเป็นเรื่องธรรมดาที่คนอื่นจะวิพาก....เกี่ยวข้องกับตัวของเราบ้างตรงนี้แหละที่ทำให้หลายคนน้อยใจและหมดแรงข้ามตาม ไม่สามารถเดินก้าวต่อไปอีกได้ เพราะเราก็คิดว่าเราทำแล้วอย่างดี อาจจะบกพร่องไปไม่ได้ตามเป้าแต่เราก็อยากจะให้พวกเขาเข้าใจ และเห็นใจ รวมทั้งปลอมประโลมใจบ้าง...แต่ก็อย่าคาดหวังเลย สุดท้ายตัวเองก็ต้องมาปรับที่ใจของเราเองอยู่ดี

เมื่อเกิดปัญหาหลายครั้งเราก็คิดว่าคนอื่นเป็นศัตรูกับเรา ไม่ชอบช้หน้าเราแน่ๆ แต่บางทีก็อาจจะปัญหาเล็กๆน้อยๆที่ท่านกับคนเหล่านั้นเองไม่ได้มีการพูดคุยกันหรือมีการพบปะสัมพันธ์กันในทางที่มันควรจะเป็น บางหน่วยงานมีการแบ่งฝูงชนออกเป็นสองขั้ว ทำงานคนละแบบ คิดคนละอย่างและชัดเจนว่าจะไม่มีวันร่วมงานกันได้อีกเลย ราวกับว่าวันหนึ่งจะไม่พบกันอีกเลยในสวรรค์ อยู่ในโลกนี้เราก็คิดขิงขิงเด่นกัน

"ถ้าเจ้าท้อใจในวันเคราะห์ร้ายกำลังของเจ้าก็น้อย"

เขียนโดย Administrator

วันจันทร์ที่ 14 มิถุนายน 2010 เวลา 23:17 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:45 น.

แต่เราก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งใดได้หรอก พระคัมภีร์เตือนไว้แล้วว่าในยุคสุดท้ายคนจะละทิ้งความเชื่อ และจะมอบกันไว้ต่อหน้าศาล
นั่นหมายความว่าผู้เชื่อจะอายัดกันและกัน และเริ่มขัดแย้งกันเอง ไม่สามารถร่วมงานกันได้อย่างก่อนๆ

สิ่งที่ยากที่สุดในการแก้ไขปัญหาคือว่าเราต้องเข้าใจพื้นฐานในประเด็นที่ว่า เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น หรือวิถีคิด หรืออุปนิสัยของใครต่อใครได้ทั้งหมด
เพราะการทำอย่างนั้นจะไม่มีทางสำเร็จ ทุกคนมักจะมีรั้วปกป้องตัวเองไว้หลายชั้น เมื่อเรารู้ว่าตัวเองหมดแรง และไม่อาจจะไปต่อได้ ก็นั่งลงกับตัวเอง
และคุยกับพระเจ้า แสดงหากำลัง ความรัก และการเล้าโลมใจจากพระองค์เป็นส่วนตัว อย่าคิดว่าการไปนั่งลงกับใครต่อใครจะแก้ไขปัญหาคือ
อย่าคิดว่าการเที่ยวไปแสดงตัวว่าตนเองไม่ได้เป็น ไม่ได้ทำผิด พุดผิดไปต่อคนอื่น รักษาใจของตัวเอง เยียวยาตัวเอง ปรับใจตัวเองยากกว่า
เพราะถ้าใจของเราเข้มแข็งเราเองก็สามารถยอมรับอะไรที่หนักได้ แต่ถ้าใจของเราไม่พร้อมแล้ว เราไม่อาจจะต่อสู้อะไรได้เลย จำได้ใช่ไหมว่าพระคัมภีร์สอนว่า "

ถ้าเจ้าท้อใจในวันเคราะห์ร้ายกำลังของเจ้าก็น้อย" วันเคราะห์ร้ายของหลายๆคนนั้นก็อาจจะ เป็นเวลานั้นก็ได้ที่กำลังหมดไฟ.....
หยุดพฤติกรรมการพยายามมองหว่าใครผิดใครถูก ไม่มีทางลลกว่าจะมีใครหน้าหนายออกมายื่นรับด้วยปากว่าตนเองนี้แหละผิด ทุกคนมักจะตอบโต้ไปว่าไม่รู้
ไม่ทราบไม่เห็นและไม่ผิด การตอบแบบนี้เป็นการบดบังความรับผิดชอบไปก่อน นี่แหละที่ทำให้เกิดปัญหาไม่มีที่สิ้นสุด วันใดที่เจ็บปวดหมดแรง และท้อล้า
จรงูเถิดว่าไม่ใช่เป็นเพียงท่านเองคนเดียวในโลกนี้ หลายๆคนที่เคยเกิดขึ้นมาในโลกใบนั้นนั่นพวกเขาต่างก็เคยเผชิญกับปัญหาต่างๆเหล่านี้ด้วย บางคนก็ผ่านได้
บางคนชนะ บางคนพ่ายแพ้

ปรับจูนจิตใจหัวใจของท่านเองให้เข้มแข็งพอที่จะรับเอาเรื่องที่ยากๆ และเรื่องที่ยากด้นมากๆได้ ด้วยการอธิษฐานทูลขอแรงกำลังจากพระเจ้า
พระองค์ทรงทราบมาก่อนที่ท่านจะร้องขอด้วยซ้ำไป วิงวอนทุกอย่างกับสภาพการณ์ที่เราเผชิญอยู่ บอกเรื่องราวต่างๆนั้นต่อพระองค์ ว่าท่านเหน็ดเหนื่อยอย่างไร
แบกรับปัญหานั้นมากมายเพียงใด แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้าจะคุ้มครองจิตใจของเรา ให้เรารับการเติมพลังใจใหม่เหมือนรถที่ขับไปนานๆย่อมต้องการน้ำมัน
และการซ่อมบำรุงรักษา ขอให้ท่านผ่านได้ในวันที่แห่งแล้ง วันช่วงเวลาในชีวิตที่ยากแสนยาก ชั่วโมงที่มี 60 นาทีเหมือน 60ปีนั้น ขอพระเจ้าดูแลรักษา
และเสริมแรงกำลังให้คนของพระองค์ผู้ที่เคยมีศักยภาพ คนที่เคยมีไฟ ได้กลับมามีแรงกำลังใหม่อีกครั้ง เดินกับพระองค์เหน็ดเหนื่อยก็พักได้พระองค์ไม่ว่า.....
มีแรงแล้วก็สู้ต่อไป แม้ลู่วิ่งที่เรากำลังจะวิ่งผ่านไปเราอาจจะไม่ชอบมัน และมีคนขีดเส้นให้เราเดิน จงเดินตรงตามนั้นต่อไป ท่านจะผ่านไป
ไม่ใช่โดยพละกำลังของตัวเอง แต่เพราะพระคุณของพระเจ้า ใครกันนะที่กล่าวว่า.... ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังของข้าพเจ้า....
แล้วท่านเป็นใครหรือ...จะไม่ยอมให้พระองค์ผู้เป็นผูเสริมกำลังของท่าน..... ถึงเวลาแล้ว...พระองค์รออยู่...ไปหาพระองค์นะ....สู้ต่อไปครับ.....

// // // // //